

סֹד הַפָּרָה הָאֲדָמָה וְחֻקַּת הַמֶּלֶךְ:

סְפֹר מִרְתֶּק עַל אֲמוּנָה שְׁלֵמָה וְאַהֲבַת הַשֵּׁם (מְבוֹסָס עַל מִדְרָשׁ חַז"ל)

בתורה הקדושה, השם צוה אותנו
מצוה מיוחדת ופלאית:

לוקחים פרה
אדמה שלמה.

מערבים את האפר
עם מים טהורים.

מזים על אדם טמא,
והוא חוזר להיות טהור!

זוהי מתנה נפלאה מהשם!

יום אחד, בא גוי אחד
אל רבי יוחנן בן זכאי
ושאל בזלזול:
"הדברים שאתם עושים
נראים כמין כשפים!"
"אתם שורפים פרה, נוטלים
אפר, מזים שתים שלש טפות
של מים על אדם טמא מת,
ואומרים לו: 'טהרת'?"

רַבִּי יוֹחָנָן לֹא נִבְהַל, וְעָנָה בְּחִכְמָה:

הֲאִם רָאִיתָ מִיָּמֶיךָ אָדָם
שֶׁנִּכְנָסָה בּוֹ רוּחַ תְּזִזִית
(רוּחַ שְׁטוּת וְשִׁגְעוֹן)?

כֵּן, בּוֹדָאִי!

וּמָה אַתֶּם עוֹשִׂים
כְּדִי לְרַפֵּא אוֹתוֹ?

אמר לו רבי יוחנן: ישמעו אֲזַנֶיךָ
 מָה שֶׁפִּיךְ אוֹמֵר! גַּם הַטְּמָאָה הִיא
 כְּמוֹ וַחַ רָעָה. מַזִּים עָלֶיךָ מִי נִדָּה
 (מִי טְהוֹרָה), וְהִיא בּוֹרַחַת מִיָּד!

הַגּוֹי חֵידָּה וְעֵנָה: אֲנִיחָנוּ מִבִּיָּאִים
 עֲקָרִים (שָׂרָשִׁים), עוֹשִׂים עֶשֶׂן
 וּמִים, וְהָרוּחַ בּוֹרַחַת!

הַגּוֹי יֵצֵא שְׂמֵחַ וּמְרֻצָּה. אָבֵל הַתְּלִמִּידִים
הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רַבִּי יוֹחָנָן רָצוּ לְדַעַת אֶת
הָאֻמָּת! הֵם נִגְשׁוּ אֵלָיו וְאָמְרוּ: רַבֵּנוּ! לֵגוֹי
לֵגוֹי עֲנִיתָ תְּשׁוּבָה פְּשׁוּטָה (דְּחִית אוֹתוֹ בְּקֶשׁ).
אָבֵל לָנוּ, מָה אַתָּה אוֹמֵר? מָה הַסּוּד הָאֻמָּתִי?

רַבִּי יוֹחָנָן חֵידָא אֱלִיָּהֶם בְּאַהֲבָה רַבָּה לַשֵּׁם וְאָמַר סוּד עֲצוּם:
חַיִּיכֶם! לֹא הַמַּת מְטֵמָא, וְלֹא הַמִּים מְמִים מְטַהֲרִים!
אָז לָמָּה עוֹשִׂים אֶת זֶה?

An illustration of a group of Jewish boys in a synagogue. They are holding hands and looking at a large, unrolled Torah scroll. The scroll is illuminated by a bright, golden light emanating from a crown-shaped seal in the center. The boys are wearing traditional Jewish clothing, including kippot and tallitot. The background shows the ornate architecture of a synagogue with arches and columns.

אַלֶּא גִזְרָתוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הִיא!
אֲמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: חֻקָּה חֻקָּתִי, גִּזְרָה
גִּזְרָתִי, אִי אַתָּה רֹשֵׁאִי לַעֲבֹר עַל גִּזְרָתִי.
זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה!

אָנוּ מְקִימִים בְּשִׂמְחָה וּבִאֱהָבָה גַּם מָה שְּׁאַנְחָנוּ
לֹא מְבִינִים, כִּי זֶהוּ צוֵי הַשֵּׁם!

אָבֿל יֵשׁ כָּאן עוֹד סוֹד מוֹפְלָא...
רַבִּי אֵיבּוּ שׁוֹאֵל שְׂאֵלָה חֲשׂוּבָה:

מִפְּנֵי מָה כָּל קֶרְבָּנוֹת הַצִּיּוּר הֵם זָכָרִים (פָּרִים, כְּבָשִׁים),
(פָּרִים, כְּבָשִׁים), וְדוֹקָא הַפָּרָה הָאֲדָמָה הִיא נִקְבָּה?
כִּדִּי לְהַבִּין זֹאת, חֲזו"ל מְסַפֵּרִים לָנוּ מִנְּשֵׁל מְרִגֵּשׁ...

מַשָּׁל לָמָּה הַדָּבָר דּוֹמָה?

לָבֹן שִׁפְחָה (מִשְׁרֶתֶת) שִׁשְׁחָק
בְּאַרְמוֹן, וְלִכְלֹךְ וְטִיִּינָף אֶת
אֶת הַפְּלִטְרִין (הָאַרְמוֹן)
הַמִּפְאָר שֶׁל הַמֶּלֶךְ.
הַמֶּלֶךְ רָאָה אֶת הַלְּכוּךְ
וַחֲשָׁב: מִי יִנָּקֶה אֶת זֶה?

אָמַר הַמֶּלֶךְ:

תָּבוֹא אִמּוֹ שֶׁל הַיֶּלֶד, וּתְקַנֵּחַ אֶת הַצּוֹאָה שְׂבָנָה עֲשֵׂה!
הָאִמָּא בָּאָה הַיִּקְוָא הַבּוֹדִי בָּאָה בְּאַהֲבָה כְּדִי
לְנִקּוֹת וּלְתַקֵּן אֶת מָה שֶׁהָיוּ שָׁלָה עֲשֵׂה.

וַעֲכָשׂוּ לַנִּמָּשָׁל (הַפֶּרוֹשׁ הָאֲמִתִּי):

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם כְּמוֹ הַבֵּן בְּאַרְמוֹן.
הֵם עָשׂוּ טָעוֹת קָשָׁה בַּמִּדְבָּר –
חֲטֵא הָעֶגְלָה!

הָעֶגְלָה עָשָׂה לְכָלֹף רוּחָנִי בְּעוֹלָם
וּפָגַע בַּקֹּשֶׁר הַטָּהוֹר עִם הַשֵּׁם.

אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּרַחֲמָיו
הָרַבִּים וּבִאֱהָבָתוֹ אֵלֵינוּ:

תָּבוֹא הַפָּרָה (נִשְׁהִיָּא כְּמוֹ הָאִמָּא)
וּתְכַפֵּר עַל מַעֲשֵׂה הָעֶגֶל (הַבֵּן)!

זֶהוּ הַסּוּד: הַפָּרָה הָאֲדָמָה הִיא
נִקְבָּה כִּי הִיא מְנַקֶּה אֶת חַטָּא הָעֶגֶל,
וּמַחְזִירָה לָנוּ אֶת הַטְּהָרָה!

מָה מְלַמֵּד אוֹתָנוּ סוּד הַפֶּרָה הָאֲדָמָה?

טְהוּרָה:

הַשֵּׁם רוֹצֵה לְנִקּוּת אוֹתָנוּ,
כִּי הוּא אוֹהֵב אֶת עַם
יִשְׂרָאֵל מְאֹד!

כִּפְּרָה וְתִשׁוּבָה:

הַשֵּׁם תָּמִיד נָתַן לָנוּ דֶּרֶךְ
דֶּרֶךְ לְתִקּוּן אֶת הַלְכָלוֹךְ
(הַפֶּרָה מִכִּפּוּרַת עַל הָעֶגְל).

אֲמוּנָה שְׁלֵמָה:

אָנוּ מְקַיְימִים אֶת גְּזֵרַת
הַמֶּלֶךְ בְּאַהֲבָה, גַּם בְּלִי
לְהִבִּין.

זאת חֻקַּת הַתּוֹרָה!

אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ, שְׂזָכִינוּ לְהִיּוֹת בָּנִים וְעֹבְדִים לְמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים!
יְהִי רָצוֹן שְׂנִזְכָּה תָּמִיד לַעֲשׂוֹת אֶת רָצוֹן הַשֵּׁם בְּשִׂמְחָה, בְּאַמוּנָה גְּדוּלָּה, וּבְאַהֲבָה עֲצוּמָה!